

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/353/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115223722
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:8115223722.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov senátu JUDr. Petra Tutka a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: I. T., L.. XX.X.XXXX, J. J.T. XX, XXX XX T. v spore o zaplatenie 1.042,48 eur s príslušenstvom vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 38C/20/2016, o návrhu žalobcu na vydanie dopĺňajúceho uznesenia takto

rozhodol:

Dopĺňa výrok uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. júna 2018 č.k. 1Co/247/2017 - 99 tak, že:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie úroku vo výške 17,9 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 993,98 eur od 21.7.2015 do zaplatenia a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zo dňa 15. marca 2017 č.k. 38C/20/2016-73 uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 993,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy 993,98 eur od 31.7.2015 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 993,98 eur s príslušenstvom titulom nezaplatenia zosplatennej istiny úveru, sumy 47,94 eur titulom zmluvného úroku z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru, sumy 0,56 eur titulom úroku z omeškania z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru, úroku vo výške 17,9 % ročne z nezaplatennej istiny od 21.7.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených zmluvných úrokov 47,94 eur od 21.7.2015 do zaplatenia, a to z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX, dňa 7.4.2015 uzavretej so žalovaným ako dlžníkom, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom zaplatiť do 16.3.2020, a to s argumentom, že žalobca z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaným listom zo dňa 20.7.2015 určil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na splatenie poskytnutého úveru v lehote do 30.7.2015 s tým, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala sumu 1.102,48 eur a pozostáva z istiny vo výške 993,98 eur, úroku vo výške 47,94 eur do predčasného splatenia, úrokov z omeškania v sume 0,56 eur, poplatkov za upomienky a výzvu na predčasné splatenie úveru v sume 60 eur.

3. Proti výroku tohto rozsudku o zamietnutí žaloby v časti úroku 17,9 % ročne a trovách konania podal včas odvolanie žalobca. Žalobca namietol správnosť záveru súdu prvej inštancie, že v zmluve dohodnutý úrok 17,9 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a preto je neplatný, nakoľko úrokové miery podobného úveru v bankách pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci apríl 2015 boli

12,31 %. Poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 26/2011 a na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy v spojení s § 1a ods. 1 a 4 vyhlášky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, žalobca mal za to, že dohodnutá úroková miera 17,9 % nie je v žiadnom prípade neprimerane vysokou ani dohodnutou v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti tvrdil, že ak súd vychádzal zo zistenia, že priemerná výška úroku podľa NBS bola vo výške 12,31%, potom výška 17,9%, ktorá neprevyšuje priemernú úrokovú sadzbu ani o polovicu, nie je podstatne vyššou než priemerná výška úroku a nebola ani vo výške odporujúcej zákonu a vyhláške. Správnosť výroku o trovách konania žalobca poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo/243/2007 z 27.11.2008, spochybňoval námietkou založenou na tvrdení, že súd nepostupoval správne, ak pri rozhodovaní o trovách konania neprihliadal len na žalovanú istinu.

4. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 12. júna 2018 sp. zn. 1Co/247/2017 tak, že zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie zmluvného úroku v sume 47,94 eur a vo výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Po vrátení veci uložil súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o zostávajúcej časti žalobou uplatneného nároku, ktorý odvolaním namietol správnosť právneho posúdenia žalobou uplatneného nároku na zaplatenie kapitalizovaného zmluvného úroku za obdobie do okamžitého zosplatenia úveru úroku v sume 47,94 eur, dohodnutého vo výške 17,9 % ročne, a to so zreteľom na to, že nepostačuje len všeobecný odkaz súdu na rozpor zmluvnej klauzuly (bez jej konkretizácie) s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, vytykajúc súdu, že pri posudzovaní dôvodnosti nároku žalobcu na zmluvný úrok, neaplikoval ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ktoré v spotrebiteľských vzťahoch limitovalo výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov zákazom podstatného prevýšenia odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu a stanovovalo, hoc len demonštratívne, tiež kritériá pre posudzovanie obdobnosti prípadov - finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

5. Písomným podaním zo dňa 24.8.2018 žalobca navrhol, aby Krajský súd v Košiciach doplnil uznesenie zo dňa 12.6.2018 sp. zn. 1Co/247/2017 o výrok v časti nároku, o ktorej v predmetnom uznesení opomenul rozhodnúť o nároku žalobcu na zaplatenie úroku 17,9 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 993,98 eur od 21.7.2015 do zaplatenia, a to dopĺňacím uznesením v zmysle § 225 ods. 2 CSP.

6. Podľa ustanovenia § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

7. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť doplniť aj bez návrhu.

8. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne.

9. Z obsahu odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 15. marca 2017 č.k. 38C/20/2016 - 73, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 993,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy 993,98 eur od 31.7.2015 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, plynie, že súd okrem nároku na zaplatenie zmluvného úroku v sume 47,94 eur zamietol i v časti nároku žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 17,9 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 993,98 eur od 21.7.2015 do zaplatenia (bod 33 odôvodnenia rozsudku). Z týchto dôvodov preto Krajský súd v Košiciach návrh žalobcu na vydanie dopĺňacieho rozhodnutia vyhodnotil ako dôvodný a tomuto vyhovel a rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia s tým, že dôvody, pre ktoré odvolací súd zrušil rozsudok v jeho napadnutej zamietavej časti o zaplatenie zmluvného úroku v sume 47,94 eur, sa vzťahujú aj na túto označenú časť odvolaním napadnutého rozsudku, t.j. vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 17,9 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 993,98 eur od 21.7.2015 do zaplatenia.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).